

Con đường xưa... Việt Nhân

(HNPD) Đang lúc được cho là dư luận ồn ào về năm bản nhạc trước 1975 cấm hay không cấm hát, thì hôm qua một ông bạn già còn bên quê nhà gọi cho mỗi tôi một cú phôn đường dài, theo bạn chẳng dư luận gì sất, cái ồn ào đây thì cũng đã có cả chục năm trước rồi. Chúng tức vì thấy có đũa tui no bạc nhờ mấy bài hát cũ thời Ngụy, chúng đây là những anh nhạc sĩ đảng nằm co nhìn đũa ăn no mà ăng ăng thế thôi... Dứt phôn anh bảo tôi gõ cửa nhà ông google, đề xin nghe Như Quỳnh hát bài: Con đường xưa em đi.

Mỗi tôi làm theo, và được trả lời: Xin lỗi Quý khách - Bài hát bị hạ tạm thời, mong Quý khách vui lòng quay lại sau - Trân trọng cảm ơn. Google tiếng Việt lịch sự gớm nhỉ! Ông bạn mỗi tôi dân Saigon chính cống bà lang Trọc, sợ kẻ xa quê lâu không biết chuyện nhà, mà dài dòng phân tích rằng, mấy kẻ hát ngêu ngao hay nghe những bài hát của một thời đất nước ăn đạn vệt cộng pháo kích, trẻ lắm thì nay cũng sáu bảy, là dân (Ngụy) hạng bét ngay trên chính quê mình, áo com qua ngày là may, lấy đâu ra tiền làm khách nơi các tụ điểm ca hát thời xã nghĩa mà ồn ào.

Cái thích nghe nhạc trước 1975, mà tất cả là nhạc vàng (nhạc Ngụy) này, đã có một tay gọi là nhạc sĩ, kiêm nhà nghiên cứu phê bình âm nhạc của đảng (Nguyễn Thụy Kha), nói câu cho ta thấy rõ hiện tình người dân xã nghĩa: *Tôi cho rằng, thị hiếu của một bộ phận công chúng người Việt đang thực sự có vấn đề. Đó là điều rất đáng buồn...* Dân giàu bỏ tiền đến tụ điểm ca nhạc,

kẻ không tiền thì gõ cửa nhà google nghe nhờ mp3, chưa nói xe kẹo kéo cho nghe chùa đầy các con phố, nhạc Vàng nay đã như không khí bao quanh mọi người.

Vậy ồn ào là chuyện của chúng nó tất, chả có gì là dư luận ‘bức xúc’, ông kể một chuyện đã cũ mà ai cũng từng biết, thời cời trói mấy bài nhạc của Phạm Duy với chương trình ‘Ngày Trở Về’ do công ty Văn Hóa Phương Nam tổ chức (2006). Đã có một tay nhạc sĩ kiêm nhà phê bình âm nhạc, kiêm luôn nhà báo đảng, đã viết bài chống đối (Không thể tung hô - Nguyễn Lữ), vụ đó vì bị gỡ nắp nồi cơm mà công ty Phương Nam đập lại, nói là họ tổ chức cho ai thích thì xem. Công ty của họ mua bản quyền nhạc Phạm Duy, thì tổ chức hát kiểm lời!

Chuyện lần này cũng vậy, bạn nói cứ nên đứng ngoài nhìn chúng ồn ào để mua cái cười, thói đời vẫn thường lấy tiền định cao thấp, và ở đây đũa bỏ tiền mua vé bạc triệu để đi nghe hát nhạc vàng lại cũng là thứ hơi hóm đít đỏ. Và bạn nói người cộng sản như cái ông tong tong Nga Elsin cho là chỉ có đem vút, đã bao năm nhạc nô chế độ không có một bài cho ra hồn, không người được thì làm sao mà thích. Thực tâm thì bài Con đường xưa em đi, không là đánh giá cao của người miền Nam trước 1975, vậy mà nay bu cứ như ruồi!

Xin nói cùng các ông nhạc sĩ đảng! Đừng thấy dân người ta thích con đường xưa, quay đít vào mặt các ông mà la: *“Hàng trăm hợp xướng của tôi và các đồng nghiệp, hàng nghìn ca khúc cách mạng vĩ đại thì chẳng ai nhắc đến hay ca ngợi. Còn 5 ca khúc kia mới bị tạm dừng lưu hành, lại được đưa ra mổ xẻ, tranh cãi, bênh vực...”* (Nguyễn Thụy Kha), hay thở hơi thối như: *“Nên cấm phổ biến những ca khúc viết về lính VNCH. Tôi thấy có rất nhiều về vấn đề tư tưởng, ‘Con Đường Xưa Anh Đi’ là con đường nào?...”* (Nguyễn Lữ).

Các ông viết là để cho nhau, nhạc chế độ có hàng nghìn bài tự khen là vĩ đại, nhưng không được một người dân nhắc, rồi nói bậy là người nghe có vấn đề. Trái lại Con đường xưa em đi, tuy không là bài nhạc được đánh giá cao tại miền Nam trước 1975, nhưng nó là cái thật với giá trị nhân văn, người có tim óc thấy hợp lòng mà ưa thích... Còn chuyện nhìn đầu cũng sợ, rồi ngăn cấm hay bôi xóa chỉ vì cái hình ảnh người lính Cộng Hòa, thì rõ ràng đây là cái sợ của bóng tối trước ánh sáng, sự cấm đoán lại cho thấy thêm cái hẹp hòi của kẻ tiểu nhân thiên cận.

Một bản nhạc miền Bắc 1967 xúi trẻ ăn cút gà, ‘Chiếc gậy Trường Sơn’ của Phạm Tuyên, Giải thưởng năm 2001, trao giải là chuyện nhà nước, còn người nghe là các cựu binh đi B ngày nào, với họ nói đến chiếc gậy là nói đến những nắm mồ lấp vộ dọc theo con đường Trường Sơn... Trên bước đường tù của mỡ tôi, may mắn đã gặp một cựu binh người Hà Tĩnh, anh nói bị thương tật kể cả bệnh, một khi đã phải nhờ đến chiếc gậy chống, thì sớm muộn sẽ được (ân huệ) xử lý (để khỏi vướng bận). Trước 1975 bộ đội Bắc Việt gần như không có thương binh!

Như đã nói nhạc vàng nay cùng khắp, lại thêm nhạc đấu tranh đang âm thầm lan truyền, mà ngày 20/03/2017, nhà nước xã nghĩa ban hành Nghị định 28/2017/NĐ-CP sửa đổi, bổ sung cho hai Nghị định 131/2013/NĐ-CP và Nghị định 158/2013/NĐ-CP, sẽ phạt tiền từ 20 đến 25 triệu đồng, nếu hát hay phổ biến các ca khúc bị cấm lưu hành... Chế độ Ba Đình đang mang nỗi sợ

hãi, nhìn đâu cũng thấy kẻ thù, nay lại vạch lằn ranh chiến tuyến giữa chúng với người dân, như vậy cuối cùng đảng đã xem nhân dân là kẻ thù tiềm ẩn!

Được báo là đã cận kề, lạc quan ngày sập đổ của chế độ An Nam cộng không là lạc quan sáng, điên cuồng đánh phá nhắm vào dân mạng xã hội đã nói lên cái sợ của một nhà nước chuyên lấy bung bít làm chính sách cai trị. Một xứ 92 triệu dân, nay đã có khoảng 70 triệu người sử dụng internet, 52 triệu tài khoản facebook, trước sự bùng phát đó nhà nước xã nghĩa không tự làm được, đã nhờ đến Mỹ “tác động” hai công ty Google và Facebook, đến mở văn phòng tại Việt Nam, để gọi là ngăn chặn “thông tin độc hại” mà nhà nước bó tay.

Ngày 21/03/2017, Ted Osius đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam đã phải đến bộ thông tin, truyền thông xã nghĩa để nghe lời đề nghị: Google, Facebook phải có ‘đại diện’ tại Việt Nam để tận diệt các tin tức, hình ảnh, bài viết, video clip, bị coi là ‘độc hại’. Độc hại đây là để gọi những thông tin phơi bày cái thối nát của chế độ, chúng muốn Google Facebook mang máy chủ đến, trực tiếp nghe lệnh tháo gỡ hoàn toàn những thông tin họ không thích, mà trước đây nhà nước xã nghĩa đã đưa ra bằng Nghị Định 72, và thông tư 38 của nhà nước cộng sản này.

Theo đại sứ Ted Osius, thực sự Google rất lo ngại về các quy định của Nghị Định 72 việc quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ Internet và thông tin trên mạng, cũng như Thông Tư 38 quy định chi tiết việc cung cấp thông tin công cộng qua biên giới. Với nhà nước An Nam cộng thì Google chưa làm được việc, không như báo cáo là đã xử lý xong 80% yêu cầu, mà Google mới chỉ xử lý được hơn 40 clip trong 8,000 clip ‘độc hại’. Và hơn hết, Google chỉ chặn được người trong nước, còn người ở nước ngoài vẫn xem... Tóm lại nhà nước vẫn phải mang cái mặt đầy cứt!

Lịch sử cho thấy cộng sản dối trá, chúng đàn áp người dân vì sợ, chính sách tẩy não, bung bít thông tin được cho chạy hết công suất nhưng vẫn thất bại, vì kềm kẹp, bỏ đói, nhốt tù thân xác chúng làm được, nhưng còn tim óc con người thì chúng đành chịu. Chuyện những bản nhạc Ngụy, hình ảnh các người lính Ngụy, đâu phải chờ đến hôm nay đám đít đỏ lên tiếng mới biết người dân Việt vẫn nhớ, mà ngay sau ngày 30/04/1975 người ta đã cảm nhận được điều đó... Sống đến muôn đời, đơn giản vì đó là những cái thật, rất hợp lòng người!

Xin được nói cùng ông bạn già, thật mừng bạn vẫn còn đó! Cú phôn đường dài của bạn làm ấm lòng mỡ tôi, được nghe lại tiếng của nhau sau bao năm tháng dài, kể từ ngày sau cuộc chiến... Và thêm nữa là cái vui khi nghe bạn nói, những bài viết của Việt Nhân tôi cả những bài cũ, vẫn được nhiều người ưa thích gom lại, có lúc năm bảy bài được post chung cùng nhau, dưới một nguồn khác. Xin thành thật cảm ơn những bạn quý đã tiếp tay, nhất là từ khi những bài viết của Việt Nhân tôi không còn dễ vào google để search.

VIỆT NHÂN (HNPD)